

Wc
534

h. 6

h. 67, 34

Wc
534

Votivæ Acclamations,

Quibus

Illustrissimo Celsissimoq; Principi ac Domino,

Dn. JOHANNI
ERNESTO, DUCI
SAXONIÆ, LAND-
GRAVIO THURINGiÆ,

MARCHIONI MISNIÆ, DOMINO
suo clementissimo,

Illustris SALANA

*Delatum unanimi consensu Rectoratus Academici
honorem novum, subjectissimè gra-
tulatur.*

Augusti Mensis die 10. Anno 1608.

J E N Æ

Excusa Typis TOBIÆ STEINMANNI,

I.

*Aeternus in nostris spectacula tri-
stia mortis,
Cum planctu & lacrymis, visa
fuere locis:*

*Cum duo Saxoniae, celso de stemmate fratres,
Ante dies meritos (heu!) cecidere Duces.
Nunc aliqua tandem dolor hic ex parte levatur:
Clarus post nubes ut solet esse dies.
Nempe Ducum soboles, referens utrumq; paren-
tem,*

*Vultu, par patriis dotibus esse studet.
Exemplo probat hoc, Jena te teste, JOHANNES
ERNESTUS, studiis gnaviter invigilans.
Hic Rectoratus capit (en) modo promptus ha-
benas:*

*Salanaq; reget deinde Lycéa Schola.
Conspicitur Princeps, decoratus epomide rubra:
Tale spei magna quæ decet ingenium.
Nunc edit specimen, qualis, quantusq; futurus
His olim terris sit, populisq; suis.*

A 2 Magni-

Magnifico hunc ergò Reçtori grator honorem:
Faustum & felicem quem velit esse Deus.

Principium felix, medium felicius opto:

Prosperet accessum sorte abiturumq; Deus.

Incolumnis valeat, viduæ spes magna Parentis:

Et superet Pylii secula longa senis.

Hoc Reçtore, Scholæ leges, artesq; vigeant:

Hoc Duce, floreant curia, templa, domus.

Stabit & immotum, docuit velut ore Lutherus

Divino, diu religionis opus.

Sic Patris, & Nati, sanctæq; perenniter Auræ,

Crescet & augetur gloria, laus, & honor.

Ambrosius Reudenius D.

II.

I.

מֵאֵר אֶתְּךָ	וְחָכְמָה מְכֹל - בֵּית אֲדוֹרִים	כְּבוֹד	
בְּעִיר יִבְנֶה	וְנִגִּיד יוֹחֵן - אֲרֻנְסִטוֹס	מוֹשֵׁר	
וְהַנּוֹרָא	בְּמִדְרָשְׁנוּ מֵאֵל זְדוֹרָא	קִצִּין	
בְּתָם יִרְאֶה	אֲשֶׁר דְּרָשָׁת אֵל - אֵל שְׂדֵי	הוֹקֵם	
דְּרָכֶיךָ	אֱלֹהִים אִמָּךְ אַחִיךָ	יִשְׁמֹר	
כְּבוֹדֶיךָ	מֵאֵר יִשְׁגִּי' אֶת - חַיִּיךָ אֶת - כְּבוֹדֶיךָ	בְּמֵאֵר	

2.

Ἰερὸν αἶμα διοτρεφέων, ἀειδείκετε λαῶν
 Ὁρχαμ' ἸΩΑΝΝΗΣ ΕΡΝΑΙΣΤΟΣ, τῷ ἠ ἀθήνη
 Θεωπεσίω κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε νόωτε:
 Ἐνθα χολῆς ἄρχων φαιδρὸς ἀγασημότατόστε.

Σὺς

Σῶζε Θεὸς σοφίης ἐριλαμπέῃ ἡγεμονίᾳ,
Ἡδὲ κασιγνήτας, καὶ μητέρας, πάσαν ἄρξεν.

3.

Stemmate & ingenio Dux maximus, inde Lycæi
Salani, IAN-ERNESTVS, lux, Induperator
Estq; salutarisq;, DEI moderamine summi:
Is te RECTOREM, Matrem, Fratresq;, domumq;
Saxonicam regat & tegat, alveolosq; secundet,
Comprecor, ac vigeat salvo Republica cursu.

*Humilima subiectionis ac debita
gratitudinis ergo fac.*

Petrus Piscator D.

III.

Exere jam tandem nitidum caput incluta Pallas,
Et sacra Salaidum plaude caterva manu.
Exue nunc pullam, nec atrâ in veste senesce
Funera mæsta Ducum tot tremebunda gemens.
Felici auspicio Dux inclitus ecce IOHANNES
ERNESTVS patriam jam regit ipse Scholam.
Propatribus sic Iova dedit longa agmina natum,
Certatim quos jam prændere lora iuvat.
Eminet hos inter Rector velut alter Apollo
Magnificus juvenis castra novena regens:
Ante annos animumq; gerit vultumq; parentis,
Hoc spes Salanæ fit rediviva Scholæ.
Deseret hanc nunquam, manet alta mente repostum
Hoc juvenile decus vestis Epomidij.
Tu modò Rectorem pralustri sanguine cretum
Suspice sacra cohors obsequiosa Duci.

A 3

Huius

*Huius ad exemplum vestros componite mores,
 Bellerophontei quos rigat humor equi.
 Dux erit ad templum; dux ad Parnassia tempe
 Nolle sequi talem crimen enorme Ducem.
 Hoc prohibeto nefas summi moderator Olympi,
 Reſtoriq; novo porridge CHRISTE manum.
 Mollis in obsequium fiat studiosa iuventus,
 Sicq; Ducent tantum spontè sequetur. Amen.*

M. Abraham Lange, aul. Sax. Vinariensis
 Ecclesiastes F.

IV.

*S*cilicet à teneris annis assuescere multum est,
 Naturamq; suã perficit usus ope.
 Cernis ut obliquet ramos, densisq; frutescat
 Sentibus, & pereat fructibus arbor inops.
 Quam nullã purgat solers in parte Priapus,
 Villicus & nusquam consitione novat.
 Nunquid equus, nisi sit longo mansuetior usu,
 Terribili gaudet vi, sonituq; tuba?
 Num canis in gelidas timidus propellitur undas,
 Cui nullas usus præbuit ante vias?
 An tibi falco leves volucres venabitur auceps,
 Si nullum monstret crebrior usus iter?
 Num merula fringilla modos canet emula dulces,
 Ni teneat iunctas usus & una domus?
 Sic homo, qui volucrum vincit genus atq; ferarum,
 Quæ tenet, hæc usu cuncta frequente tenet.
 Non artis præcepta, latens neq; mentis acumen
 Artifices fecit, qui facit usus adest.
 Est opus, estq; labor populos compescere freno
 Multiungos, sed & hoc dirigit usus opus.

Proderit

Proderit ergò Duces teneros præesse regendis
 Rebus, quò fiant nomine regis, Duces.
 Discere quæ juvenis nescit, vir nesciet uti,
 Qui non condus erat, nec mihi promus erit.
 Hoc animo fasces tibi IANERNESTE, secundo
 Omine, committit nostra Salana suos.
 Hoc cape nunc animo fasces & epomida rubram,
 Augurioq; bono tradita sceptrage,
 Fata tibi servant populos urbesq; regendas,
 Salva manent cunctis, quæ pia fata volunt.
 Vocibus interea nostris assuesce vocari
 Rector, & imperio spes superato piùm.
 Scilicet à teneris, mihi crede, assuescere multum est,
 Primitias messem sanctificare decet.
 Sed te Rectorem Rector regat aetheris alti,
 Dirigat & gressus pro bonitate tuos.

Johannes Major, Ecclesiæ Jenensis Pastor
 & Superintendens.

V.

Illustris salve RECTOR generose Lycei:
 Gloria Pegasei præsidiumq; chori.
 Fortunante Deo cæptisq; favente secundis
 Inclyta Salaidum sceptragecnda capis.
 Scilicet hoc tua DVX spondet maturior atas,
 Quæ te, jam tractes ut graviora, monet:
 Hebdomas annorum postquam nunc altera fluxit,
 Et nova principio prosperiore venit.
 Hoc nostri tempus spondet solemne Lycei,
 Quod sperare dein nos meliora jubet:
 Hebdomas annorum postquam nunc septima fluxit,
 Et nova principio prosperiore venit.

*Tu rege CHRISTE Ducem; rege tu bone CHRISTE,
Lyceum:*

*CHRISTE tuere Ducem; CHRISTE tuere
Scholam,*

*Incluta perpetuum vireat fac RUTA: sub illa
Pax, Themis, Ars, Pietas floreat usq; precor.*

*Debitæ subjectionis ergo gratulabundus
scripsi Zacharias Brendel Med. D.
Prof. publ.*

VI.

N*unc nunc suavi Salaides deæ
Vobis resultent pectora gaudio:*

*Nunc isto in anno Jubileo
Jubila voce sonate leta.*

Rerum Parenti Maximo & Optimo

Nunc mente gratâ plaudite: dexterâ

*Cunctis, tot annis, qui potenti
Vos bonus eruit è periclis.*

Hic grata vobis otia largiter

Largitur inter tot mala plurima:

*Quæ pressus orbis Christianus,
Fata gemit patriæ cruenta.*

Hujus benigno munere, fertulum

RUTA virentis nobile floruit,

Floretq; salvum: reproborum,

Tetrica vi prohibens venena,

Sub melle dulci sepe latentia

Verbi sacrati. Nempe DEO duce

Tantum

Tantum hæc avito purioris
 Religionis amore flagrat!
 Eja ergo FOVÆ facta potentia,
 Et gratiosa expendite: laudibus
 Implete cælum: Et leta in isto
 Jubila fundite Jubileo.

Nunc in Lycæi regna vocat nova,
 RUTAM virentem, Saxonidum Ducem,
 Vultu JOHANNEM ERNESTUM alacri,
 Terrigenum Pater atq; Rector.
 Nunc nunc boatu barbaries minax
 Cessabit: at pax aurea mutuâ
 Fulgebit osculatione
 Justitiam excipiens amicam.
 Astræa nunc de sede poli arduâ
 Terras reviset: nunc Academia,
 RUTÆ sub umbellâ salubri
 Crescet, Et incolumis vigebit.
 Ergo sorores Salaidæ, sacras
 Lauru implicatæ Pieriâ comas,
 Fucunda plausu nunc in isto
 Jubila tollite Jubileo.

Dux magne sed tu, Palladij tibi
 Quæ sceptrâ consensu unanimi Patrum

B

Nunc

Nunc deferuntur sacriora,
 Suscipe fronte sereniore.
 En! blandicellis vocibus ut deæ
 Appellitant te Salaides, chori
 Et quidquid est dulcis sororum:
 En! Academia ut ipsa fasces
 Gratatur has ex pectoris intimâ
 Tibi medullâ. Sis bonus ò tuo
 Felixq; regno! Palladisq;
 Aonidumq; bonus tueri
 Adsuesce leges iuraq; ò inclyte
 Dux euge! nunc & sic Patriæ Pater
 Adsuesce dici sanctus, ecquid
 Pulcrius hac vocitatione!
 Te Jovæ servet Trinus: & otia
 Tranquilla nobis sospite te; tuo
 Et fata regno largiatur
 Mitia, plenaq; faustitatum.
 Sic vestra nostris Salaides deæ
 Nunc vota votis jungite: plaudite
 Peana dulcem: & leta in isto
 Psallite júbila Júbileo.

Elias Reusnerus L. Histor. & Poët. Prof.
 Publ. devoti obsequii ergò F.

Cum

V II.

*C*um Salana sui Princeps tibi magne Lycei
 Sceptra daret, facili sceptra tenenda manu:
 Turba Novenarum risit letata Sororum:
 Increpuit doctam comitibus Apollo lyram,
 Sed Bellona gemit, sed Mars fremit horridus armis,
 Et potis est duras vix cohibere manus.
 Mercuriusq; citis nectens talaria plantis
 Fervet, ut in calido fictilis olla foco.
 Vulcanus, rapidos qui claudus obambulat ignes,
 Aestuat, & flammam non capit ipse suas.
 Proh superi, tantumne feret scabiosus honoris
 Cætus ab hoc tanto Principe, miles ait?
 Proh superi, tantumne feret mendicus honoris
 Cætus ab hoc tanto Principe, Dives ait?
 Proh superi, tantumne feret furiosus honoris
 Cætus ab hoc tanto Principe, vulgus ait?
 At quicumq; boni, quos non rapit improbus ardor,
 Mens bona quò falli nescia ducit, eunt:
 Pierioq; gregi tantos gratantur honores,
 Et Duce non dignum munus id esse negant.
 Principibus toto nihil est angustius orbe,
 Numinis hos certas constat obire vices.
 Nec minus humani generis lectissima pars est,
 Dedita litterulis casta juventa bonis,
 Quam fingit pietas, sapientia docta figurat,
 Format & eloquio suada diserta suo.
 Inclyta cui fasces defert Respublica, Conso
 Si facit, ut sit opus, res malè tuta DEO.
 Et quisquam sociare vetat (procul ite maligni)
 Egregiosq; Duces, egregiasq; Scholas?

*Aurum gemma decet, gemmam decet annulus auri,
 Litterulae Proceres, litterulasq; Duces.
 Vive diu, Rectorq; lubens assuesce vocari,
 O Princeps patriae portus & aura tua.
 Iam moderare Scholam, quondam moderaberis urbes,
 Et meritis priscos exuperabis avos.
 Fallor? an antiquos referent properanter honores
 In VVitikindeam fata secunda domum.*

M. Wolfgangus Heider debitae subjectionis ergo.

VIII.

PARODIA HORATIANA ex IV.

Carm. Oda XII.

J*Am Pacis comites, quae populum regunt,
 Impellunt studijs dedita pectora,
 Iam nec bella vigent, nec iuvenes strepunt
 Nocturnâ face squalidi.
 Nec casam sobolem flebiliter gemit
 Infelix pater, aut conqueritur domus
 Aeternum opprobrium lex Academica
 Quod nati ultra libidines.
 Dicunt in placidis adibus incluti
 Musarum cytharâ carmina liberi,
 Delectantq; Deum, cui pietas, fides,
 Concordesq; animi placent.
 Adduxere sitim tempora Pallados,
 Sed dotare bonis ingenium artibus
 Si gestis, juvenum Nobilium decus
 Phœbi mella merebere.
 Ex Phœbi Studium proliciet cadis,
 Quod nunc Cimmerijs in tenebris cubans
 Spes donare novas sœvit, amaraq;
 Curarum eluere efficax.*

Ad

*Ad quæ si properas gaudia, cum tua
 Velox laude veni, Te meditatur, en!
 Immunem sapidis tingere poculis
 Phœbus dives in artibus.*

*Sic IOVÆ faveant Numina cœlitus,
 Sic & mens faveat provida Principis:
 Quo RECTORE ferit sidera vertice
 IENÆ flos juvenum decens.*

*Verùm pone moras & vitium fuga,
 Virtutisq; memor, dum licet, abditæ,
 Admisce vigilem consilij diem.
 Dulce est sic sapere in loco.*

M. Thomas Sagittarius Prof, publ.

IX.

Rectoris titulos offert Celsissime Princeps
*Salana, & tradit splendida sceptrâ tibi.
 Rem facit egregiam præclara Academia, tanto
 Quod rerum credit sceptrâ gerenda Duci.
 Et merito tantas nunc IAN ERNESTE capeſſis
 Fasces, Saxonica lausq; decusq; domus.
 Sit tibi protector, Rector cœliq; soliç,
 Sancta tuum regimen dirigat omne TRIAS.*

Christophorus Neumaier U. J. D.

X.

JOANNES ERNESTUS,

Per ἀναρχαρχισμὸν

SI TENES RES, ANNUO.

NI Deus annuerit nostris feliciter ausis,
 Rebus in humanis cuncta sinistra cadunt:

B 3

Sin

Sin Deus annuerit nostris feliciter ausis,
 Rebus in humanis cuncta secunda cadunt.
 Magna (quis esse neget?) preciosa gloria sceptri,
 Imperij magnum, non sine laude, decus.
 Nitamen Aethereus facilem spiraverit auram
 Spiritus, imperij non bene cedet opus:
 Turgida sin ventis impletit vela secundis
 Non malè Sisyphium suscipietur onus.
 O praestans animi Iuvenis, Dux Inclyte, nostra
 Maxima Ienensis gloria, spesq; Scholæ.
 Te gravium veneranda patrum consulta, benignis
 Magnifici votis munus obire petunt.
 At tum munus erit felix, si Reçtor Olympi
 Subleuet imperium, Dux Generose, tuum.
 SI RES ergo TENES, ô IAN-ERNESTE Lycei,
 Vt par est, cæptis ANNO, Numen ait.

M. Immanuel Hasius Aumensis, Ecclesie Jē-
 nensis Diaconus.

XI.

I.

Plaudite plausibili & votivo carmine Musæ,
 Barbite festivo plaudite Hamadryades!
 Naiades & Dryades concurrite, plaudite, plausus
 ingeminet tellus quicquid & athra tenet.
 Florida florentis Salana turba pæana
 concinat, ex animo vota precesq; ferat.
 Frondiferis domibus vibrissent pennipotentis:
 & quicquid vitreas undiq; tranat aquas
 exultet; campi, frondes, cum vitibus ulmi
 exiliant, roseus Phæbus, & astra polo.

Insurgant

Insurgant lati flammantia mœnia mundi
 latitiâ, tristes este procul lacrimæ.
 Iam nova se pandit facies, non nubibus atra
 ulterius tectæ est, sed micat igne jubar.
 Hactenus infelix est liberiore periclo
 infestata, suis Iena subacta malis:
 Omnia luctus erant, atq; omnia tristis imago,
 excelsos mors dum sustulit atra viros.
 Ingenuis cedat Musis Tritonia virgo,
 & Bellona potens insidijsq; tumens.

2.

Hoc Deus, hoc tempus, voluitq; hoc consona celsæ
 Vox aula, fratrumq; pari conamine votum,
 felici auspicio multùm clarescere tandem
 Salanam, atq; Scholas inter caput undiq; doctas
 efferre; impletum est, adventu sospite Fratrum
 Saxoniq; Ducum quîs hæc celsissima seris
 floreat seclis stirps, semideûmq; propago.
 Publica res gaude, gaude res priva, Camœnæ
 clangite, Museo luctamine germina Rutæ
 Saxonice gaudent, quîs dia scientia curæ.
 Sæpè humiles nimium res maxima concipit ortus:
 gaudia nostra suum capiunt ita & incrementum:
 Mixtus erat quondam clamor vocesq; precantum,
 adproperant Ienam, Iovâ comitante, IOANNES
 ERNESTVS, lateri Comes & FRIDERICVS,
 amore

Musarum: augustos, o ter vel plusve beatos
 quîs spectare licet duo sidera clara, duosq;
 insignes pietate Duces atq; indole verè
 Heroâ: magnum est, quondam memorare juvabit.

Addere

*Addere vota decet nullo fucata sonore :
Plurima vivendo vitalia vincite secla.*

3.

J*ANE ERNESTE Deo sacrate, Musis
Heroum decus, & parentis una
excelsi effigies, domusq; stella
illustris Salicæq; flos amœnus
Vallis, dexter ades canende versu.*

*Magnis eripe te tuis Camœnis
& sceptrum cape publicè decenti
Ritu, concilio patrum precante,
Lucis sic recipit prioris suram,
vernæ JENA, nitentq; puriores
soles, Principe temperante sceptro
nostræ regifico Scholæ palæstram.
Augusto tibi sceptra clara mense
augustè data grator ore, corde,
Phœbo sic calamum regente paruum,
parcis si tenuare magna plectris
concessum, Sine sanguinis cruento
adspectu rege : morta turbulento
non exerceat hunc chorum tumultu.
JANE ERNESTE diu vige, tuoq;
excelso pariter valente fratre.*

M. Theophilus Melman, T.

CORPO

XII.

CORPORA terrigenum mirè commendat ocellus,
 Hisq; dat eximiam commoditate frui.
 Nam capitis nitidam sublimitèr arce locatus
 Imperitat reliquis partibus, iisq; præest.
 Quid? quod leticia Sol cunq; dat aureus orbi,
 Exiguus oculus corporibus det idem?
 Occulat ille facem, vitæ distædet; & hunc si
 Senseris effectum, vivere panè piget.
 Hisce quid innuitur? dicam, cui frena Lycæi
 Tradita sunt, oculi fertur obire vicem.
 Si radiet, pulcris comptus virtutibus, omne
 Haud dubiè pulcrum, quod moderatur, erit.
 Sin miser agrescat vitij, agrescit & illud
 Quod regit; unde seges provenit ampla mali.
 Virtutum statio cum te, Dux magne, coronet,
 Excubiasq; tuas Ius agat antiè fores:
 Salaisin fueris homini quod ocellus, & orbi
 Sol, neq; fuscavit teve gregemve nefas.

Debitæ & humilimæ subjectionis ergò scrib.

Theodorus Sitzman Thuringus.

XIII.

OIENA innumeris ter felicissima donis!
 Vatibus ô cunctis digna perennè cani!
 Quis tibi, quis Divum tam lato lumine ridet?
 Quæ te tam niveâ sidera sorte beant?
 Ut quod habet decoris Thuringia cunq; superbi,
 Omne tuo teneas sola beata sinu.
 Non ego in his, ut te celebrem, tamen haud queo, quin &
 Ipse meis dicam te quoq; versiculis.
 Sed mihi non tam urbis splendor, non mœnia, turres,
 Tecta, amplèq; oculos divitiæ feriunt.

C

illa

Illa alij laudent: ego maeros laude perenni,
 Vna quibus clares, suspicio usq; viros.
 Te nunc suspicio Princeps, qui scepra Lycæi
 IAN-ERNESTE geris: Te FRIDÉRICE simul
 Suspicio: Vos suspiciunt par nobile Fratrum,
 Doctres vestra, quin juvenesq; Schola.
 Vivite consortes, virtutem extendite factis,
 Sic vos suspiciet progeniesq; nova.

Anselmus Arnoldus Misnicus.

XIV.

ANAGRAMMA

Ex ipso Academia Genensis nomine desumptum.

A C A D E M I A G E N E N S I S .
 E N S I G N E S ! A M I C A D E A .

Hac-Salana tenuis satis exagitata sinistro
 Incluta fatorum turbine nostra fuit.
 Pectoris unde sui suspiria fudit ab imo
 Hac-Salana tenuis, tristis & illa fuit,
 Salaniq; sepulta fuit quasi fama Lycæi,
 Postquam turbinibus pressa tot illa diu.
 Laus, sed summa Deo: redijt Sors faustior illi,
 Clarior huic pulsâ nube reducta dies.
 Erigit illa caput, reparata resurgit ovatq;
 Extolli famæ rursus honore nova.
 Eius enim curam sceptrum imperijq; togati
 Dux genere illustris Dux facieq; gerit,
 Princeps SAXONIAE effigies rediitva Parentis,
 Stella IAN-ERNESTVS gentis amica sua.
 Faustus hic ordo, suo quem sic dignantur honore
 Ex Regum illustri stirpe Ducumvè sati.

Princi-

Principis imperium pariter, ceu fidus Achates,
 Sublevat, officij grandeq; gestat onus
 Paoniâ V A R V S celeberrimus arte Sacerdos,
 Multimoda mentis cognitione valens.
 Salanæ redivit inde Scholæ decus, atq; redibit
 Auctior illustri G E N A vigore suo.
 Hanc igitur venerare Scholam, Studiosa juvenus,
 Hanc cole, dum celebri rursus honore micat.
 E N S I G N E S Salana cohors! Academia nostra
 Est D E A A M I C A; Dei claret ab hospitio.
 Est D E A A M I C A; micat magno fulgore Themista,
 Cuius amicitiam sedulitate coles.
 Est D E A A M I C A; patet Medicina salubriter agris,
 Dulce refrigerium, qui volet, inde petat.
 Est D E A A M I C A; Sophôn florent insigniter artes:
 Hanc, velut, ergo coles, turba Novena, Deam.
 Hanc cole: nam cunctis sæcundo germine & usu
 Exhibet orbiculis munera summa Dei.
 Sic peramata Deo facies, qui hæc oia nobis
 Fecit, Saxonico grata simulq; Duci:
 Hospitio cuius Musæ bonitate fruuntur
 Salanæ, & tutâ sub requiete docent.
 Arboris ergò velut veneratur quilibet umbram:
 Sic feret & nostro debita quisq; Duci.

DONA DEI IN CLARIIS NASCUNTUR AMICA LYCEIS:
 CONVENIT HIS NOMEN NUMINIS INDE SACRI.

Debita gratitudinis ergò F.

Johannes Ermichius Olbersl, Thuring.
 Celsitud. ejus in Salana Alumnus.

XV.

Lætantur quoniam proceres, gratantur & optant,
 Vnanimis, sceptris prospera fata novis:
 Pleetra movent digitis quoniam pars maxima, nec non
 voce sacrum fundunt mellifluente melos,
 Mox ego concipiens placitos sub pectore motus,
 comprecor illustri talia vota Duci:
 Munifici bonitas de IAN-ERNESTE Ienova
 ambiat, & varijs ditet alatq; bonis,
 Religionis amorte cingat, regia virtus,
 Iudicij ut superes dexteritate viros,
 Hac tibi ut eveniant, precor, illustrissime Princeps,
 Et tibi sic redeat saepius illa dies.

Subiectissima gratulationis ergo F.

Iohannes Mylius, Annemontanus.

FINIS.

2115

C.

Vort

ULB Halle 3
004 968 522

h. 67, 34

Votiva

Illustrissimo

Dn. J
ERNE
SAXO
GRAVI
MARCHI

*Delatum unani
bonorem*

August

Excusa Typis

Wc
.534

